

Příloha č. 2: Rozhovor s vedoucí domova pro rodiče s dětmi Diakonie ČCE Mgr. Lenkou Vašutovou

1. Je zázemí Vašeho pracoviště dostačující pro Vaši činnost?

Je dostačující. Máme vlastně teď v současné době máme dva domy. Jeden dům je vlastně v Litoměřicích, jeden je v Terezíně. Litoměřický dům má vlastně celou skupinu maminky s dětma a terezínský má cílovou skupinu vlastně maminky s dětma, rodiče s dětma, takže tam můžou být i otcové s dětma.

2. S jakým rozpočtem pobočka Diakonie ČCE v Litoměřicích hospodaří?

Tak to by vám řekl pan finanční, ten náš pan finanční a já tady ty rozpočty nevím. My jsme v současné době vlastně financovaný z projektu POSOSUK, ale jsme v objektu města, vlastně ten litoměřický dům je v objektu města a tam je nějaký symbolický nájem od města, ale jaký nevím.

3. Jakou část rozpočtu tvoří dotace od orgánů státní správy?

To fakt taky nevím. Tenhle fakt jde mimo mě. Netuším.

4. Jak velkou částku Vám poskytlo a poskytne město Litoměřice na službu azylového bydlení pro rodiče s dětmi v rámci 6. komunitního plánu?

V rámci komunitního plánování my máme vlastně od města Litoměřice uděláno to, že máme ten objekt, který tady teď v současné době obýváme, tak oni nám vlastně pomáhají s opravami toho domu, že to je takové nárazové. Teď jsme třeba hodně řešili odpady, údržbu oken a takové věci, takže tam se vždycky podílí město a my se nějak podílíme, v současné době nám vlastně město zakoupilo kamerový systém, my jsme se podíleli tím, že jsme si ho nainstalovali. A jestli to většinou buďto vychází přímo z toho komunitního plánování, anebo to ještě vychází, my jsme členy ještě skupiny prevence kriminality, tak to vychází třeba i tady z těch jakoby preventivních programů.

-A částku nevíte?

Částku netuším. Ale většinou jsou to projekty, který jsou jako financovaný právě třeba do těch 50 000. Ty kamery byly, myslím, kolem 30 000, plus naše spoluúčast a ty opravy, to je různý, jo, protože to záleží na té akutnosti, jo, takže tam je to různý.

5. Má Diakonie ČCE i jiné partnery, kteří se podílejí na financování služby azylového bydlení?

Určitě jsme vlastně financovaný z ministerstva práce a sociálních věcí, potom, teďko z toho evropského projektu POSOSUK 5. To je vlastně program, dotační program pro sociální služby Ústeckého kraje, ten je vlastně v současné době navázaný na azylové domy, takže v tom my jsme teďko druhý rok, ještě příští rok bude pokračovat. Pak jsme vlastně navázaný na různé dárce, kteří sponzorují různými způsoby, ať finančně, nebo materiálně. A vlastně na ještě potom dostáváme příspěvky od jiných obcí, když ta klientka není z Litoměřic, tak si žádáme a některé obce přispívají na své občany.

-To mi navazuje na další otázku

6. Poskytujete azylové bydlení pouze osobám s trvalým bydlištěm v Litoměřicích?

Pouze ne, ale máme to jako jednu z kritérií, my tím, že jsme v tom jakoby evropským projektu, tak musíme vlastně poskytovat tu službu všem v celé České republice, ale dle standardy jakoby vlastně kvality sociální služby nám umožní udělat si kritéria výběru. My máme první kritérium, že je to právě osoba z Litoměřic nebo s nějakou vazbou na Litoměřice. To znamená, když třeba ta žena se odstěhuje někam daleko a chce se vrátit zpátky k rodině, tak je to pro nás vlastně jakoby prvotní. Pak je tam samozřejmě naléhavost OSPOD. To je orgán sociálněprávní ochrany dětí. Pak jsou právě klienti, kteří jsou tady jakoby v tom Ústeckém kraji a třetí, jako jsou klienti z celé České republiky.

7. Požaduje po Vás město Litoměřice abyste poskytovali azylové bydlení pouze osobám s trvalým pobytem v Litoměřicích?

Nechce to po nás úplně, ale děláme statistiky pro město Litoměřice s tím, že samozřejmě je vítáno to, že převážně jsou tady maminky z Litoměřic a ono nám to ale i tak jako vychází, ono totiž je pak složitý, když ta maminka je třeba z Hradce Králové nebo z Pardubic, což třeba teď máme jednu žádost, tak je strašně složitý potom i přechod z dávek a lékaři a všechno. Takže my ve většině případů máme maminky z Ústeckého kraje a popřípadě daleko víc z Litoměřic.

8. Jaká je v současné době kapacita služby azylového bydlení?

Tak když se budeme bavit o Litoměřicích, tak my máme osm bytů a 24 dětí a v Terezíně je sedm bytů a je to, myslím, že tam je 18 dětí, jo, a ta kapacita je za nás dostačující. To určitě je.

-Tak to jste mi odpověděla i na další otázku

9. Je tato kapacita dostačující?

Pozn. Zodpovězeno v předchozí otázce.

10. Podílejí se klienti finančně na zajišťování služby azylového bydlení?

Ano podílejí se, ten zákon o sociálních službách nám udává, kolik si můžeme za tu službu říct. On nám udává strop jako tu nejvyšší částku, my na ní ještě nejsme. U nás v současné době platí maminka na den 130 Kč, dítě 90 Kč a u nás se počítají dny, který se odbydlí, říká se tomu lůžkodny a ty my vlastně pak vykazujeme i v rámci statistik a v rámci účetnictví. Takže když třeba dneska maminka odchází ke dvacátému třetímu, tak platí nájem k dnešnímu dni, to znamená, že neplatí celý měsíc, jako je běžný.

11. Mohli byste zajišťovat službu azylového bydlení bez finančních dotací města Litoměřice a obecně bez dotací veřejného sektoru?

Nemohli, nemohli. Ta služba obecně jako musí být podporovaná i tím, že jsme v objektu, kde neplatíme běžný nájem. Tak to je velká úleva i tím, že dostáváme dotace, protože někde se stává, že byť ta služba je za úhradu, tak jsou ty dluhy od těch klientek, někde jsou, jo.

12. Na kolik by ovlivnilo chod domova pro rodiče s dětmi, kdyby došlo ke změně výše finančních dotací od města Litoměřice?

Asi určitě ovlivnilo, určitě nejvíc byl ovlivnilo, kdyby nám město vypovědělo nájem, to by bylo určitě jako složitý najít něco jiného a ovlivnilo, jo. Může to být i ve smyslu toho, že by se třeba snížilo počet pracovníků, popřípadě úvazky nějaké, jo, a to by určitě ovlivnilo.

13. Jakými cestami komunikuje Diakonie ČCE s městem Litoměřice?

Tak určitě je to přes naši buď paní ředitelku Irenu Opočenskou, popřípadě právě Tomáše Derfla finančního právě jako pana finančního poradce, který tam je, a nebo máme i tiskovou mluvčí, paní Vendulku Poštovou. My jako vlastně Diakonie jako taková litoměřická je zapojená vlastně ve všech těch skupinách komunitního plánování, my jako domov jsme zapojení ve skupině krize, osoby v přechodné krizi a ve skupině rodina, rodina, mládež a děti. Takže my komunikujeme i těmihle cestami, pak určitě komunikujeme skrze nějaké naše statistické údaje, které předkládáme, výroční zprávy, jo, a je to vlastně, jsou to takové ty setkání, které jsou někdy jako na té formální bázi, ale i třeba i to, že my město Litoměřice zveme i na naše akce. My třeba budeme mít aukci, společenský večer spojený s aukcí, kde se draží vlastně díla klientů a jakoby dárců a je to pak použito třeba na nějaké dofinancování, nějaké jiné služby.

14. Při jakých příležitostech komunikujete s městem Litoměřice?

Pozn. Zodpovězeno v předchozí otázce.

15. Považujete komunikace s městem za dostačující?

No jo, určitě, ono to opravdu funguje tak, že pokud my cítíme nějakou potřebu nebo vzejde nějaká potřeba, ať už jsou to ty technický věci nebo, dejme tomu, v rámci komunitního plánování jsme měli, nebo ještě doteďka vlastně máme i možnost vlastně psychoterapie, že to je taky jeden z projektů, který vzešel z komunitního plánování, takže určitě ta komunikace je dobrá, jo, a ty kontakty tady máme, jsou nějaký postupy, jak se komunikuje to, že funguje.

16. V čem by se mohla komunikace s městem zlepšit?

Já asi nevím, my jako, co můžu říct za domov jako takový, tak tím, že jsme jakoby ve všech těch skupinách, jako, který jsou pro nás jakoby užitečný, ještě jsme vlastně v té skupině prevence kriminality, protože jsme služba preventivní, já jsem ještě člen střednědobého plánování Ústeckého kraje, takže k nám se ty informace dostávají nebo je můžeme dál jakoby překládat někam dál, takže za nás dobrý.

17. Pozorujete vývoj a zlepšení komunikace mezi Diakonií ČCE a městem Litoměřice?

Myslím, že to je nastavený jako dlouhodobě dobře, jo. Ať už to teď změnilo třeba vedení města Litoměřice, tak i tak se o nás ví. Vlastně zůstala vedoucí paní Jurková, že jo, sociálního oboru, ta o nás ví vlastně i tím, že jsme rozšiřovali službu, tak jsme museli mít kladný stanovisko města, to jsme dostali, protože to město je s námi spokojený, s tou naší službou jsme úzce navázaný na pracovnice právě sociálněprávního odboru, především, co se týče kurátorů, a právě ochrany práv dětí, s těma spolupracujeme teď častěji, bych řekla, tak tam to je navázaný dobře.

18. Funguje spolupráce s městem Litoměřice podle Vaší představ?

Ano funguje.

19. Cítíte ochotu ze strany města spolupracovat a následně spolupráci rozvíjet?

Já si myslím, že tím, že tady velmi dobře funguje to komunitní plánování, tak jo, a to si myslím, že jako je základ, jo, že vlastně ty skupiny tam vždycky přinesou nějaký podklady, který se právě zpracovávají do těch komunitních plánů, který jsou vždycky na ty, já myslím, že teď je na čtyři roky a tam vlastně ty projekty jsou a snaží se být jako, aby ty projekty byly plněný a vlastně ten vedoucí té komunitní skupiny chodí ještě na ty jakoby manažerský skupiny, kde vlastně předkládá, co je potřeba vlastně těch služeb, tak já si myslím, že tady to komunitko funguje dobře.

20. Kde vidíte nedostatky spolupráce?

Asi spíš nedostatky jako úplně ne, ale asi celkově ten systém té sociální práce je prostě, je potřeba nějak změnit, to víme asi všichni a asi, že si budete povídat s lidmi tady v těch jakoby preventivních službách, co se týká toho bezdomovectví nebo vůbec i těch rodin, tak samozřejmě nějaké bydlení, jo, to je, ale to je prostě systém, který je prostě nastavený tak, jak je a ono z toho azylového domu do toho běžného bydlení to strašně dlouhá cesta a je to hrozně jako pro ty naše klienty někdy obtížný, chybí tady nějaký ten mezistupeň, ať už nějaké, ať tomu budeme říkat sociální bydlení nebo já nevím, nějaké, někdo říká nadstavbové bydlení nebo nějaké prostě bydlení pro mladé lidi, prostě toto je to, co chybí.

21. Spolupracujete v rámci KPSS i s jinými NNO?

Spolupracujeme, samozřejmě, spolupracujeme vlastně my nejvíc teda s těmi azylovými domy, jsme i členy vlastně sdružení azylových domů. To je vlastně ta zastřešující organizace, která se snaží prosadit zase ty naše nějaké nápady a návrhy právě na té politické vyšší úrovni, i pozměňovací třeba nějaký zákony a tak. Určitě spolupracujeme tady, co se týká Litoměřic, ať je to Charita, Naděje, jo, tak tam máme velmi úzkou spolupráci, my vlastně i ty služby na sebe tak jako navazují, my třeba nemáme sociální aktivizační službu, ale mají Naděje, jo. Charita má třeba občanskou poradnu, jo, takže spolupracujeme a nejenom třeba tady s těma litoměřickýma, ale i v tom Ústeckém kraji stoprocentně také.

22. Existuje konkurence mezi NNO podílejícími na KPSS?

Tady právě mám pocit, že v těch Litoměřicích opravdu ty služby jsou rozvrstvený, takže každá ta organizace dělá trošku jiný typ služby, jo, takže třeba zrovna ten azylový dům pro matky s dětmi nebo pro rodiče teď už máme jenom my jakoby vlastně Diakonie, vlastně Charita má pro muže a skončil tady teda ten dům, který měla Naděje, ale je to takový jako rozvrstvený, jo, takže myslím si, že spíš o sobě víme, to je dobře a možná, že se tím by předáváme nějaký zkušenosti.

23. Bylo by možné rozvinout spolupráci s městem Litoměřice na současnou úroveň i bez komunitního plánování?

Nevím, já jsem vlastně v tom komunitní plánování už strašně dlouho, ale myslím si, že jako je to fakt dobrý nástroj, no. Tam by asi pak musel být nějaký hodně zdatný manažer, který by to za nás vykomunikoval, ale tím, že se tam schází vlastně třeba ta skupina krize, má opravdu 24 členů, takže tam fakt ty lidi chtějí chodit, chodí tam a fakt se tam jakoby řeší, no.

24. Je pro Vás vyhovující, že je 6. komunitní plán koncipován na 4 roky?

Ono to tak je fajn, protože většinou jsou to projekty, který nejdou jako vyřešit během chvíle, jo, ať je to ten systém, ať je to nějaký zavádění do té praxe, takže jo, to si myslím, že funguje dobře.

25. Při sestavování komunitního plánu prosazují členové pracovních skupin hlavně své projekty nebo se snaží najít kompromis?

Máme udělaný vždycky tak, že když máme nějaký nápad na nějaký projekt, tak se to tam samozřejmě přinese a pak se o tom jedná, pak, když by těch nápadů bylo víc, tak se hlasuje o tom, který se tam dá, ale je fakt, že když se na ten komunitní plán podíváte, tak oni ty, vlastně ty návrhy jsou vlastně tak, že se týkají téměř jakoby těch cílovek jako většího množství, takže se s nima jakoby ztotožníme. Tam jde pak o to, kdo to bude realizovat a pokud chce být realizátorem třeba Diakonie anebo Charita, tak se to prostě jako udělá tak, že kdo s tím nápadem přišel, tak je ten realizátor.

26. V čem považujete 6. komunitní plán za lepší než předchozí plány?

Já si myslím, že oni všechny ty plány, který byly předtím, je to vlastně vývoj té situace, jo, že se nedá říct, jestli tenhle byl lepší, oni jsou prostě jiný, jo, za mě. Tím, že vnímáme, jak ta situace v té společnosti jde, jak se nám proměňuje cílová skupina, jaká je ta potřeba, tak tam si myslím, že když se podíváte, tak v každém tom plánu určitě bude nějaká možnost následného bydlení, nějaká podpora pro lidi, kteří třeba opouštějí ty azylové domy nebo dětské domovy nebo vůbec nějaký ústavní zařízení, to jsou jako témata, který se tam prolínají a opakují se tam, jo, a pak je tam třeba v rámci té potřeby určitě, a to je fajn, a to se vlastně začalo rozvíjet i práce s lidmi, s duševním onemocněním, a to se vlastně prolínalo hrozně dlouho taky tím komunitkem, že jo. Teď tady máme centrum duševního zdraví, jo, a je to takový, myslím si, že to je to, co jakoby ten, to komunitní plánování naplňuje.

27. Co by podle Vás pomohlo zlepšit úroveň KPSS?

Možná zlepšit jako někdy možná více účelná jako ne úplně komunikace, ale nějaký prosazení opravdu něčeho, jako rychlejší prosazení něčeho, jo, protože než se něco někde dokáže prosadit a teď myslím vyloženě třeba i změna toho sociálního zákona, jo, který už se mění nejmíň 10 let, on se asi nezmění ještě asi dlouho, ale měli jsme možnost ho připomínkovat, měli jsme možnost tam nadnášet nějaký návrhy, a to mi přijde, že někdy ta legislativa je taková hrozně jako zdlouhavá, no.

28. Má podle Vašeho názoru širší veřejnost povědomí o tom, co je komunitní plánování a jak by se do něj mohla zapojit?

Já myslím, že moc ne, že to je fakt obecně jako daný to, že vůbec ty sociální služby, ty lidi vědí, že jsou nějaký, oni přece jsou velmi dobře zasítovaný, ale pokud tu službu nepotřebujete, nebo pokud nepotřebujete nějakou tu pomoc, at' už to je jedno, jestli to je poradna nebo třeba seniorský dům nebo náš azylový dům, tak ty lidi o tom povědomí moc nemají.